

29. červen 2025
Číslo 2. / 2025

Vánoek

Zpravodaj farnosti Protivanov a Vysočany u Blanska

Vánoček

Pro děti (str. 12 – 14)

Kam o prázdninách

Tipy pro volný čas (str. 3)

Prázdninová soutěž

Zapojte se a vyhrajte hlavní cenu (str. 9)

Cesta k vrcholu

Reportáž z Farnosti bez hranic (str. 8)

Z kroniky

Autor: P. Sobotka

Přeji všem čtenářům požehnaný čas.

Rád bych navázal na minulé číslo a zavzpomínal, co všechno se v minulých týdnech stalo.

25.4. na sv. Marka bylo požehnáno polím s modlitbou za úrodu.

17.5. proběhla děkanátní pouť na jubilejní místo do Hlubokých Mašůvek. I když přes den několikrát mírně sprchlo, pouť se vydařila. Zúčastnilo se 40 farníků z Protivanova a Vysočan. Ti ocenili zejména možnost potkat se se svými kamarády z okolních farností. Měli jsme radost ze srdečného přijetí místními kněžími, (P. Laštovička – Hluboké Mašůvky, P. Hudec – Hradiště u Znojma, P. Sokulski – Tasovice), kteří se nám věnovali.

1.5. proběhla pouť mužů ke sv. Josefovi z Protivanova do Bukové. Pěšky nás putovalo celkem 5, z toho 2 z Protivanova. Děkujeme ochotným farníkům z Bukové, kteří nám zajistili po mši sv. příjemné posezení a občerstvení.

3.5. se ministranti brněnské diecéze zúčastnili ministrantského dne v Olomouci. Sjelo se asi 1000 ministrantů a ministrantek. Program začal tím, že jednotlivé skupiny účastníků měly možnost popovídat si s bohoslovci, kteří byli připraveni zodpovědět všechny zvědavé otázky. Na to plynule navázala mše svatá v kostele sv. Mořice, kterou celebroidl brněnský biskup Pavel Konzbul. V kázání nezapomněl poděkovat všem ministrantům a povzbudit je v jejich službě nejen u oltáře. V kostele plném energických mladých lidí byla parádní atmosféra.

Poté už následovalo odpoledne plné aktivit. A že jich bylo! Organizátoři a bohoslovci připravili čtrnáct stanovišť, na kterých měli účastníci možnost uplatnit své dovednosti a něco nového se dozvědět. Každému jde něco

jiného, proto byly aktivity opravdu pestré. Nejšíkavnější skupiny pak získaly ocenění. Součástí programu byl také výstup na věž olomoucké katedrály, odkud je krásný výhled. Pro starší pak byl připraven workshop o internetové bezpečnosti. Celý den byl zakončen zpívanými chválami a ministranti se rozjeli do svých domovů. Věříme, že tím to nekončí, ale začíná! Bylo hezké povzbudit se ve společenství dalších služebníků u oltáře.

Jako poděkování za ministrantskou službu dostali naši ministranti tričko s logem biskupství. Děkuji ministrantům za jejich službu a chtěl bych vybidnout i další, kdo by chtěli být blízko Ježíši, aby se nebáli přihlásit k této službě. Zároveň bych chtěl vyzvat, aby ministranti na Pána Ježíše pamatovali i během všedních mší sv., kdy jsem často u oltáře s kostelníkem sám.

4.5. proběhla pouť hasičů ke sv. Floriánovi, byla požehnána socha sv. Floriána a hasičský vůz. Děkuji hasičům za jejich nasazení a službu, kterou dobrovolně konají. Obdivoval jsem i jejich službu u Božího hrobu na Velikonoce. S tím jsem se osobně setkal poprvé.

24.5. proběhly hry Farnosti bez hranic v Kunštátě (pro mládež 12-18 let). Letos bylo téma Hrdinové víry. Protože minimální počet byl 10 účastníků, naši mládežníci se spojili ještě s farností Vysočany a Žďárná. Celkem se zúčastnilo 10 týmů z farností našeho děkanátu. Po mši svaté, kterou vedl děkan Šudoma, mládežníci v kostele představili jednoho hrdinu (vzor) víry z jejich farností. Naši představili P. Jiří M. Veselého.

Poté následovalo občerstvení na farní zahradě a pak sportovně náboženské úkoly. Naším se podařilo získat prvenství, a tak jsme na 2 roky obdrželi putovní pohár. (Tyto hry jsou 1x za 2 roky). Všechny týmy byly překvapeny jednak naší účastí a pak předvedeným výkonem. Mladí dokázali vytvořit hezký kolektiv, který si užíval i ve volných chvílích radost ze vzájemného společenství.

Na konec vyučování náboženství děti měly možnost se zúčastnit výletu do Švábenic. Po společné mši svaté a prohlídce kostela sv. archanděla Michaela jsme sehrály různé hry a zakončili opékáním špekáčků. Zúčastnilo se celkem 40 osob.

1.6. proběhl farní den v Protivanově. Měl jsem velkou radost ze zapojení a nápadů různých farníků a dobrovolníků, kteří se podíleli na společném programu. I když ze začátku bylo počasí s otazníkem – při mši svaté trochu poprchalo, vnímali jsme Boží požehnání a milost. Pak se počasí vylepšilo, a tak si všichni mohli den užít. Na závěr mše svaté byla požehnána hasičská čtyřkolka. Děkuji všem, kteří se jakkoliv podíleli na organizaci a průběhu: dětem z MŠ z Malého Hradiska a z Protivanova a jejich učitelkám, dětem a mládeži ze ZUŠ Konice - pobočka Protivanov pod vedením p. uč. Holubové. Děkuji též pohostinství Alfa, které zajistilo dětem sponzorským darem zmrzlinu. Děti si užily velké nafukovací hrady a kosmonautický trenažér, který se po celou dobu programu nezastavil. Děkuji za zapůjčení a dozor dospělých nad uvedenými atrakcemi. Ocenil jsem pohodovou atmosféru a radost.

V letošním roce nás provázela a ozvučení zajistila hudební skupina farníků z Vysočan Celkem vzato. Děti měly možnost vyzkoušet si hasičský oděv či prohlédnout čtyřkolku. Skvěle bylo zajištěno občerstvení.

Děkuji všem, kteří jste přišli a pomohli prožít skvělý den.

8.6. bylo ve farnosti v Protivanově při mši sv. 1.sv. přijímání dětí: 8 děvčat a 5 chlapců. Kostel byl nádherně vyzdoben květinami a rodiče se též podíleli na jeho pečlivém úklidu a vyzdobení. Darem děti dostaly od svých rodičů růženec a od kněze kancionál. Doufám, že tyto dárky nebudou ležet někde v polici, ale že je budou provázet na jejich cestě do nebe.

Všechny akce můžete shlédnout prostřednictvím fotogalerie farnosti Protivanov.

V sobotu 14.6. jsem se ještě s dalšími 2 farníky zúčastnil půlmaratonu v Olomouci. Všem se nám podařilo zvládnout v časovém limitu trasu. Počasí ten den přálo. Zúčastnilo se asi 7 tisíc běžců, byla to zajímavá zkušenost.

Co nás čeká

6. 7. (Neděle)	Pout' farnosti Vysočany (kostel sv. Cyrila a Metoděje).
<i>Ten den NEBUDE mše sv. v Protivanově. Z Protivanova pojedje z náměstí Bus v 9.00 hod.</i>
19. 7. (Sobota)	17.00 hod mše sv. u Honzíkova kříže.
27. 7. (Neděle)	Pout' Protivanova do Sloupu.
3. 8. (Neděle)	Pout' do Jednova
16. 8. (Sobota)	Pout' do Repech
7. 9. (Neděle)	Pout' v Protivanově

Další informace z farnosti sledujte během pravidelných nedělních ohlášek, které jsou aktualizovány a zveřejněny na nástěnce či farním webu.

Ve zdejší farnosti si vážím hezké spolupráce s obcí, se školou, hasiči a dalšími, kteří i když možná pravidelně do kostela nechodí nebo se k víře nehlásí, jsou ochotni pomoci a nabídnout své síly.

Mnozí z Vás pravidelně chodíte na hřbitov, kde se hezky staráte o hroby Vašich drahých, za hezkého počasí je otevřen i kostel, nebojte se zastavit a vyprosit si Boží požehnání. V předsíni kostela můžete i využít možnosti zapůjčení knihy.

Dětem a mládeži přeji, aby se o prázdninách nenudily, zažily spoustu krásných setkání a příhod. Rodičům, pokud se chystají na dovolenou, aby ji

hezky prožili, aby je andělé chránili na cestách. Seniorům, aby se necítili sami a byli oporou mladým a pomáhali vytvářet hezkou atmosféru doma.

Pokud něco hezkého plánujete nebo se na něco zajímavého chystáte, nebojte se sdílet nebo nabídnout i ostatním, kterým to může pomoci prožít hezký den.

A nezapomeňme každý den s vděčností vložit do rukou Božích. Dovolena či prázdniny neznamenají, že na Boha nemám čas. Kdo to s Ním myslí vážně, ten si čas udělá a zjistí, že s Božím požehnáním a milostí jde vše lépe.

Ať Vám všem žehná!

Kam o prázdninách

Dny lidí dobré vůle

4. – 6. 7. 2025

Velehrad

Již 26. ročník známé a oblíbené akce spojené se svátkem věrozvěstů Cyrila a Metoděje, která je částečně přenášena i Českou televizí.

Přesný program najdete na: <https://dnylididobrevule.cz/>

Letos zveme například na setkání čtenářek časopisu IN!

Konference Charis

9. – 13. 7. 2025

Brno – Výstaviště

Dříve „Katolická charismatická konference“ má letos motto „... aby se rozhodnula vaše naděje mocí Ducha svatého“ a hlavního hosta Davida Nováka (nar. 1966), původně elektrikáře.

Po pádu totality se stal kazatelem Církve bratrské, v současnosti vede sbor v Praze Stodůlkách a je rovněž předsedou Rady CB (tj. hlavní zodpovědný této denominace v ČR). Vyučuje na Evangelikálním teologickém semináři homiletiku, apologetiku a vedení. Publikuje v různých periodikách, je autorem deseti knih a podcastu Víra ve vírech doby. Hlavu si čistí běháním a otužováním. S manželkou Danielou mají dva dospělé syny.

Hlavní program proběhne v pavilonu F na brněnském výstavišti. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Pavel Konzbul a hejtmán Jihomoravského kraje Jan Grolich. Program konference tvoří přednášky, adorace, bohoslužby, společná modlitba a neformální setkání. Součástí je také dětská konference s vlastním programem pro děti od 4 do 15 let. Přihlašování bylo ukončeno 24.6., ale na konferenci je možné přijet i bez přihlášení třeba jen na jeden den.

Pouť ze Křtin do Křtin 19. 7. 2025

Zajímá vás, jestli se dá po zvládnutí poutě na Vranov ještě pokračovat dál? Chcete vědět, jestli se dá ujít za jeden den 50 kilometrů a projít čtyři

mariánská poutní místa? Chcete vědět, jaké to je, vyjít na pouť s východem slunce a dojít až po jeho západu? Tak to musíte vyzkoušet pouť Ze Křtin do Křtin, kterou už po patnácté pořádá o. Jan Peňáz. Přesné informace o pouti najdete na www.poutnik-jan.cz/zpravy-z-pouti--c/ze-krtin-do-krtin/. Na pouť je dobré se dopředu přihlásit na penaz.vm@seznam.cz anebo na telefonním čísle 736529221. Je možné jít od začátku poutě v 4.44 ze Křtin, nebo rovnou z Protivanova v 6.00. Informace také u Jany Veselé.

Festival UNITED 21. – 23. 8. 2025 Vsetín

UNITED je křesťanský multižánrový festival. Můžete se těšit na kapely, semináře, workshopy, filmy, sporty, službu modliteb a duchovní

poradenství. UNITED vytváří prostor pro setkání s Pánem Bohem i s lidmi a zažijete na něm výbornou atmosféru a skvělou zábavu. TÉMA pro letošní rok 2025 je PŘIJATÝ.

Diecézní pouť rodin 30. 8. 2025 Brno

Jak se žije s pocitem nepřijetí? Každý už zřejmě prožil moment, kdy se cítil odmítnutý – rodinou, cizími lidmi nebo dokonce sám sebou. Proč potřebujeme cítit, že nás druzí přijímají? Dá se

chybějící přijetí od blízkých nahradit něčím jiným? A proč máme problém uvěřit tomu, že pro Boží přijetí nemusíme nic udělat. „Nevěřím v Boha, abych byl přijatý – věřím, protože jsem přijatý.“ Bližší informace a vstupenky na <https://festivalunited.cz/>

Diecézní pouť rodin v roce 2025 se bude konat na jubilejním poutním místě v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Mendlově náměstí v Brně, s doprovodným programem v areálu Augustiniánského opatství. Bližší informace se během léta objeví na plakátech.

Prázdninová soutěž

Během prázdnin vytvoř jakýmkoli způsobem nějakou rybičku. Použít můžeš papír, pastelky, modelovací hmotu, látky, stavebnici, dřevo... Fantazii se meze nekladou!

Vyfoť, jak jsi rybičku tvořil(a) nebo vyfoť hotový výrobek a pošli na adresu protivanov@dieceze.cz společně se svým jménem. Rodiče ti určitě s odesláním pomůžou. Posílat můžeš do pátku 29.8.2025 a v neděli 31.8.2025 bude vyhlášení vítězů. Jakou dostaneš odměnu? Nechej se překvapat!

Jubilejní rok – logo

Jubilejní rok hýbe celou katolickou církví. A tak i s Vánkem vyplouváme na vlny naděje a nebudeme se bát vstoupit do hlubin Boží lásky.

V roce 2022 byl vybrán oficiální návrh loga pro Jubilejní rok 2025, jehož motto zní „Poutníci naděje“. Autorem je italský umělec Giacomo Travisani, jehož návrh zvítězil v soutěži s téměř 300 přihlášenými návrhy z celého světa.

Miroslava Trnečková

Symbolika loga „Naděje, bratrství, víra“

Logo zobrazuje čtyř postavy různých barev, symbolizující celé lidstvo. Postavy se objímají, což vyjadřuje solidaritu a bratrství mezi národy. Jedna z postav se drží kříže, který ve spodní části přechází do tvaru kotvy - symbolu víry a naděje, jež nás podpírá zejména v těžkých časech.

Ve spodní části loga jsou modré vlny, které ukazují, že životní cesta není vždy snadná a klidná. Kotva ponořená do těchto vln zdůrazňuje, že naděje je jako opora, kterou potřebujeme během bouří, podobně jako námořníci využívají kotvu v nouzových situacích.

Logu dominuje několik postav, což zároveň poukazuje na to, že naše cesta není jen individuální, ale je společná a směřuje ke kříži. Kříž, jenž dominuje logu, symbolicky sklání svou přítomnost k lidstvu, aby mu poskytl útěchu a jistotu naděje.

Motto „Poutníci naděje“ bylo zvoleno pro vyjádření potřeby dát smysl přítomnosti, aby se stala přípravou pro opravdový posun směrem do budoucnosti, a aby umožnila vnímat různé příchozí výzvy a reagovat na ně. Logo obrazovým vyjádřením vystihuje teologický význam tohoto smyslu, který pochází z víry v Ježíše Krista.

Knihovnička

Šárka Příhodová

Duchovní literaturu je možné také zapůjčit na faře nebo v kostele.

BOUDA, KTERÁ KRMÍ MILION DĚTÍ

Magnus MacFarlane-Barrow
Chovatel ryb ze skotské vysočiny,
zakladatel organizace Mary's Meals

Ke shlédnutí také na:
www.youtube.com
nebo na www.filmana.cz

“Dal jsem se do řeči s Edwardem, nejstarším ze sourozenců. Jeho černé tričko bylo o několik čísel větší, než by potřeboval, ale na rozdíl od umazaných a potrhanych hadrů, do kterých byli zahaleni jeho sourozenci, bylo čisté. Vyprávěl mi, že je mu čtrnáct a většinu času tráví s matkou při práci na polích kolem domku. Zeptal jsem se ho, v co v životě doufá. Rozhodně jsem přitom nečekal odpověď, která by změnila život mně i stovkám tisíc jiných lidí.

„Chtěl bych mít co jíst a taky bych jednou rád chodil do školy,“ odpověděl mi po chvíli zadumání slavnostním hlasem. Tato prostá slova, pronesená jako smělý sen dospívajícího chlapce v Malawi, se mi zapsala hluboko do srdce. Je to výkřik, skandál a zároveň stvrzení myšlenky, která se už tehdy začala formovat, je to pobídka k činu, kterou nešlo ignorovat.

“Už brzy přijede král! Ale králi je nutné něco připravit, není možné před něho předstoupit jen tak! Proto se pět malých sirotků začne chystat na královův příjezd. Každý z nich má nějaký dar, který chce králi nabídnout. Jen malá holčička nemá nic, vůbec nic. A tak dál chodí k městské bráně, aby krmila koně a osly a povídala si s příchozími. Neví, že právě ona má ten největší dar, který může králi dát.

DĚTI KRÁLE

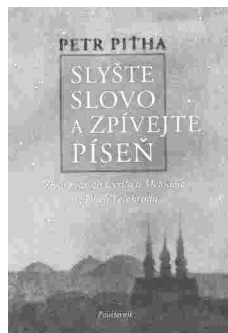
Max Lucado (misionář, americký kazatel a autor knih s křesťanskou duchovní tematikou a knih pro děti)

“ Po celý život pamatoval si Metoděj den, kdy se narodil Konstantin. Když ho chůva Aglája ráno se sourozenci budila, řekla: „Narodil se vám bratr. Jmenuje se Konstantin. Jáhen ho pokřtil již v noci. Je velmi slaboučký.“ Metoděj se nad ním sklonil a pomyslel si: Jaké je to ubohé stvoření! Přešel k otci a zpřímá mu řekl: „Je slabší než sestry. A proč má tak obrovské čelo, ale skoro žádnou tvář? Vždyť má jen oči.“ Otec odpověděl: „Není každý tak mohutný jako ty. Možná mu dal Bůh jiné dary a jinou sílu. Pod velkým čelem bývá velká mysl a velké oči mu třeba umožní vidět, co druhým zůstává skryto. Ale jedno je jisté. Jsi jeho starší bratr, urostlý, rozumný a silný. Vždycky ho chraň, nikdy ho neopouštěj.“ Metoděj o tom přemýšlel. „Chci pomáhat svému bratru Konstantinovi a chránit ho po celý život.“ A Metoděj před otcem poklekl a čelem se dotkl jeho kolena: „Slibuji to.“ Otec položil obě dlaně na jeho plavou hlavu a žehnal mu.

SLYŠTE SLOVO A ZPÍVEJTE PÍSEŇ život svatých Cyrila a Metoděje a příběh Velehradu

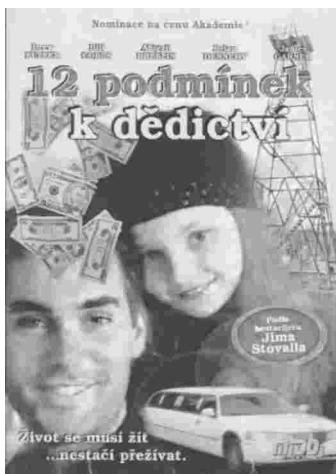
Petr Piřha (český katolický
kněz, bohemista, lingvista
a pedagog)

12 Podmínek k dědictví

Veronika Příhodová

Chcete se podívat na nějaký film s hlubším smyslem? Co třeba cesta životem? Jak být lepším člověkem? Představte si, že váš otec je neskutečně bohatý. Žijete životem, který se může zdát dokonalý. Samé zábavy, večírky, máte všechno, na co si jen vzpomenete. Ovšem s otcem se neustále hádáte a vlastně ho nesnášíte. Ale vše vám platí, a tak žijete zhýralým životem. Vše se však změní, když váš otec umře. Čekáte, že své bohatství odkáže své rodině. To se však nestane. Nikomu neodkáže nic. Pouze vám nechá podivný vzkaz. Přesně to se stalo Jasonovi, mladému synovi Howarda Reda Stevense. Otec si pro něj připravil dvanáct úkolů a životních zkoušek.

Jason se musí rozhodnout, jestli do toho chce jít. Čeká ho cesta plná zkoušek, kde se osvědčí jeho vytrvalost a cílevědomost. Mladý muž si musí vytvořit vztah k životním hodnotám jako je práce, peníze, kamarádi a možná potká novou lásku. Je však cílem toho všeho získat bohatství nebo je cílem právě cesta k němu??? Americký film natočený roku 2006 Michaelem O. Sajbelem je inspirován bestsellerem The Ultimate Gift od spisovatele Jima Stovalla. V hlavních rolích uvidíte např. Drew Fullera, Jamesa Garnera, Alli Hilis, Abigail Breslin, Briana Dennehy..

Veronika Grobárová

Farnosti bez Hranic jsou opakovanou akcí, která se paralelně střídá s děkanátkem. Akce probíhá v Kunštátu a letos padlo datum na 24.5. 2025. Přijelo spoustu týmů z farností jako je Kunštát, Boskovice, Svitávka a mnoho dalších. Jednotlivé týmy byly barevně sjednocené, takže každý hned věděl, kdo ke komu patří. Naše žlutá trička reprezentovala Protivanov, Vysočany a Žďárnou.

Den začínáme mší svatou. Kostel je zcela zaplněný mladými lidmi. Když při kázání zaznělo: „Ježíše jste si nevybrali vy, On si vybral vás.“ bylo mi hned jasné, že dneska nejdeme za soutěží, ale přijeli jsme poznat nové lidi, kteří s námi sdílejí stejnou víru. Touha po tom být první nějak ustoupila do pozadí.

Po mši svaté proběhlo představování týmů. Někteří přednesli píseň, jiní připravili vtipná videa. Měli jsme v představování zahrnout svědka víry, který pochází z našeho okolí. Svědek víry bylo totiž hlavním tématem dne. Stojíme tedy, jako poslední z týmů, před ostatními a přednášíme naši prezentaci o Jiřím Maria Veselém. (Pokud vás zajímá více, je o něm skvělé video na YouTube.) Pak už se jen přesouváme na farní zahradu, kde sníme oběd a soutěže mohou začít.

Každá ze soutěží je inspirována životem jiného svědka víry. Postupně se tak vypořádáváme s úkoly jako je

Cesta k vrcholu

Stojíme na kraji silnice v celkem obyčejný sobotní den. Žlutá trička jasně dávají najevo, kdo patří k týmu a s kým budeme dalších 8 hodin usilovat o vítězství. Někteří tváře vidím poprvé, s jinými jsem se setkala na farním táboráku. Bude to náročné, pomyslí si. Jak sjednotit mládež, kde se mnozí neznají, a pokusit se vyhrát?

otáčení stránek jazykem, skládání chůd poslepu, střílení prakem na plátno, sestavování křížové cesty a se spousty dalších výzev. Za jednotlivá umístění dostáváme kapalinu, která určuje průběžné skóre v celé soutěži. Čím větší objem, tím lépe pro tým. S napětím vždy pozorujeme v hloučku rostoucí hladinu v naší žluté nádobce. Napětí nekončí ani poslední soutěží, protože naše nádobka a Boskovická musí být přezkoumány porotou. Je ale jasné, že jedni jsou první.

Když zazní naše barva, sami těžko chápeme, co se právě děje. Vyhráli jsme jako banda mladých, kteří se seznámili ten den, zvládli jsme se vypořádat se všemi úkoly a za velkého potlesku přebíráme i putovní pohár. Je to vůbec možné? Už to tak bude ;)

Co si z celé akce odnášíme není zlatá medaile, ale pocit z perfektní týmové práce, sebezapření na úkor druhých a zkrátka radost ze skvěle stráveného dne.

A kdože nás vlastně reprezentoval?

Magda, Eliška, Lucka, Marky, Barča, Verunky, Marek, Tom, Váša, Michal a Rád'a.

Velké díky patří taky panu faráři Sobotkovi, Ivet, Dominikovi a Janě s Miriam :)

Jste skvělí.

Za Ten Žlutý Tým

Poznej biblickou postavu

Magdalena
Veselá

Minulá hádanka pro vás byla velmi jednoduchá, obra Goliáše poznali všichni soutěžící. Ze správných odpovědí byl vylosován David Kolář, který si může užít koupání v aquaparku. Uvidíme, jak se vám bude dařit tentokrát!

Tentokrát jsem se ocitla v krásné zahradě. Slunce pomalu zapadalo a v zahradě byl příjemný stín, voněly zde cypřiše a jasmín a bylo slyšet šplouchání vody ve fontáně. Kousek ode mě seděla krásná mladá žena, trhala květiny a vázala z nich velkou kytici. Ani nevypadala překvapeně, že mě vidí. Usmála se na mě a pozdravila mě:

„Dobrý den, ty budeš určitě patřit k příbuzným mého muže, víd? Ještě jsem tě nepotkala.

„Dobrý den,“ odpověděla jsem rychle, „nóó, ano, asi to tak bude. Trošku jsem se ztratila. Z domu je slyšet nějaká veselá hudba, vy něco slavíte?

„No ano, samozřejmě, slavíme přece moji záchranu! Ty jsi tady snad nebyla, že to nevíš?“

„Ne, nezlobte se, přicházím z daleka. Můžete mi tedy říct, co se stalo?“

„Ach, ani se mi nechce na to myslet. Před pár dny mě shromáždění lidu odsoudilo na smrt!“

„Spáchala jste snad něco špatného?“

„Věř mi, že jsem byla zcela nevinná. Zatoužili po mně dva starší z našeho lidu, vážení soudci, kteří se scházeli u mého manžela Jóakima, a chtěli, abych jim byla po vůli. Ukryli se v zahradě, když jsem se chtěla vykoupat, a vyhrožovali, že když se jim nepoddám, obviní mě, že jsem svého muže podváděla s jakýmsi mladíkem.“

„To zní jako dost bezvýchodná situace.“

„Přesně tak. Ale moji rodiče mě vychovali v bázni před Hospodinem,

Náš známá se teď ve snu potkala se zajímavou ženou. Pokud uhádnete její jméno, vhodte jej opět napsané na lístku do krabice v kostele spolu s kontaktem na sebe (telefon nebo e-mail). Budete zařazeni do slosování o vstupné pro dvě osoby do vybraného aquaparku (nebo krytého bazénu). Slosování proběhne v kostele v neděli 27. 7. 2025 při mši sv. v 11:00 v Protivanově.

a když jsem se měla rozhodnout, jestli si zachránit život nebo zhřešit před Bohem, rozhodla jsem se plně svěřit do Boží prozřetelnosti. Začala jsem křičet, jenomže když přiběhli sloužící, uvěřili soudcům jejich verzi o mladíkovi.“

„Jak jste se tedy nakonec obhájila?“

„Jak jsem se měla obhajovat? Já, žena? Nikdo mi nevěřil, přestože sloužící plakali a všichni tvrdili, že mě znají jako ctnostnou ženu. Moje slovo není ničím proti slovu dvou soudců. Ale po vyřknutí rozsudku smrti jsem v zoufalství zvolala modlitbu k Hospo-dínu a on mě zachránil!“

„A jak to udělal?“

„Vzbudil svatého ducha v jednom mladíkovi, Danielovi. Přiběhl, když mě odváděli na smrt, zastal se mě a přiměl lid, aby obnovil soud. A tam chytrou otázkou

dokázal, že soudci si vše vymysleli a já jsem nevinná!“

„Chytrou otázkou? Na co se těch soudců zeptal?“

„Hlavně oddělil oba muže od sebe, a pak se jich zeptal, pod jakým stromem v zahradě mě viděli s tím mladíkem. Zatímco jeden soudce tvrdil, že to byl lentišek, druhý zase, že jsme byli pod dubem. Tak Daniel chytré dokázal, že oba muži lžou! Já jsem byla osvobozená, zatímco ti dva dostali, co si zasloužili.“

„Tak teď se té hlučné a veselé oslavě vůbec nedivím! Opravdu je co oslavovat!“

Tak co, už znáte jméno krásné a statečné ženy, kterou zachránil mladík Daniel?

Mary's meals – škola + jídlo = naděje

Zakladatelem hnutí Mary's meals (Mariino jídlo) je Magnus MacFarlane-Barrow. Ve svých 15 letech, v roce 1983, se jeho rodina doslechla o údajných mariánských zjevení v Medžugorje. Magnus a jeho sourozenci se do Medžugorje vypravili a události, které prožili, vedli k velkému prohloubení víry celé rodiny. Jeho rodiče nedlouho poté přeměnili svůj penzion na „Rodinný modlitební dům Craig Lodge“.

Jana Veselá

Magnus začal svou profesní kariéru jako chovatel ryb. V roce 1992, v době balkánského konfliktu, jej a jeho bratra Ferguse natolik dojaly válečné scény z míst, která dobře znali, že si vzali týdenní dovolenou, naložili džíp dary, které jim ochotně dávali lidé ze sousedství a vydali se do Medžugorje s humanitární pomocí.

Když se bratři vrátili do Skotska, zjistili, že dary se pořád hrnou a Magnus proto nakonec jel s nákladem životně důležitých zásob ze Skotska do Bosny a Hercegoviny celkem 23krát. Už se nikdy nevrátil ke své původní práci a založil humanitární organizace Scottish International Relief (SIR).

V roce 2002 zažil Magnus během cesty do hladomorem zkoušeného Malawi další přelomový okamžik, když se setkal se čtrnáctiletým Edwardem. Edward byl nejstarším ze šesti dětí, jimž tehdy na AIDS umírala jejich matka. Magnus se ho zptal, čeho by chtěl v životě dosáhnout a chlapec odpověděl: „Chtěl bych mít co jíst a taky bych jednou rád chodil do školy“.

Toto krátké setkání bylo klíčovou součástí inspirace, jež vedla ke vzniku projektu Mary's Meals. V roce 2003 začala organizace poskytovat školní stravování přibližně 200 dětem v Malawi; v současnosti každý školní den zabezpečuje jídlo pro neuvěřitelných více než 2,6 milionu dětí.

Organizace Mary's Meals (jmenuje se tak od roku 2012, kdy byl definitivně opuštěn původní název SIR) stojí na jednoduché funkční myšlence. Dětem v chudých zemích je sice umožněno vzdělávat se, ale často to nevyužívají ze smutných důvodů. Rodina je obvykle tak chudá, že jídlo má jen jednou denně,

večer. Děti jsou pak příliš unavené, aby ráno mohly absolvovat často několik kilometrů dlouhou cestu do školy, případně se z důvodu hladu špatně soustředí a mají podprůměrné školní výsledky. Pro rodiče je jednodušší nechávat děti doma, ovšem bez vzdělání se děti nikdy nevymaní z bludného kruhu chudoby. Pokud mají rodiny jistotu, že se dítě ve škole nají, je pro všechny výhodné dítě do školy posílat každý den. Ve školách s podporou Mary's meals se vždy zlepšují studijní výsledky. Průměrné náklady na stravování jednoho dítěte po celý školní rok prostřednictvím Mary's Meals činí pouhých 550 Kč. Mnozí lidé se pozastavují nad tím, že je částka takto nízká. Je to dáno tím, že děti dostávají jídlo, které se připravuje přímo v místě, z místních surovin a místními lidmi. Ceny surovin a práce v chudých zemích jsou nízké, navíc je podpořena místní ekonomika a místní zemědělci, od kterých se suroviny vykupují, a podporuje se zaměstnanost.

Další věcí, kterou MM pomáhá chudým dětem, je tzv. batůžkový projekt. Batůžkový projekt je určený především pro školy, školní třídy nebo dětské kolektivy. Děti z České republiky se zapojí do přípravy batůžků pro kamarády v africkém Malawi. Žáci v tamních školách Mary's Meals často nemají ani základní učební pomůcky jako jsou sešity a tužky. Darované batůžky s těmito potřebnými věcmi jim tak mohou usnadnit učení. Pro mnoho dětí to je jediný dárek, který kdy dostanou. Do batůžkového projektu jste se mohli zapojit v průběhu června, kdy bylo potřeba doplnit kamion do Afriky, ale naše farnost zvažuje další sbírku batůžků, zřejmě na podzim.

Nejnovější aktivitou MM je získávání financí sběrem nápojových plechovek. Kontejner na plechovky bude v létě pořízen i do Protivanova, aktuální informace budou v ohláškách a na

webových stránkách farnosti. Na webu www.marysmeals.cz se také můžete dozvědět více o celém hnutí MM.

Zpracováno podle www.marysmels.cz

Život Jiří Maria Veselého

■ Jana Veselá

část I.: Za štěstím modrých očí

V květnu se skupinka mladých z našich farností zúčastnila soutěžního klání „Farnosti bez hranic“. Tématem letošního ročníku bylo „Svědci víry a pravdy z našeho okolí“ a každá skupinka si měla vybrat jednoho takového „svědka“ a představit jej ostatním. Naše skupinka si vybrala Jiří Maria Veselého a jeho zajímavý život chceme připomenout i čtenářům Vánku.

15. listopadu 1908 se v Protivanově narodil malý Leopold Veselý. V té době se Protivanovu přezdívalo „svatá vesnice“, protože odsud za posledních padesát let vzešlo přes 30 kněží. Patřilo k nim také osm Leopoldových příbuzných. Ale tyto okolnosti jej ke kněžství nepřivedly, jak později sám přiznával.

Leopold byl velmi talentovaný. Po obecné škole začal studovat na gymnáziu, nejprve v Boskovicích, po primě přestoupil do Brna. A málem nedostudoval.

„Ve třídě jsme měli dva Židy. Ještě s dalšími spolužáky jsme se domluvili, že je pokřtíme. Vyčkali jsme na vhodný okamžik, chytili jednoho z nich a šup s ním pod vodovod. Postižený ale začal tak strašně řvát, že přivolal školníka a ze křtu sešlo. Byl to nakonec tentýž školník, na jehož přimluvu jsme ve škole směli zůstat.“

Na maturitním vysvědčení tak měl samé jedničky, ale dvojku z mravů. Podle vlastních slov svůj volný čas během studia trávil s přáteli při tancovačkách, při víně a s děvčaty.

„Ale kdykoliv jsem se vrátil ve tři ráno domů, mé srdce se naplnilo vědomím prázdnoty a neuspokojení. Další hodiny do svítání jsem pak prožil ve vnitřních mukách.“

Zlom v životě mladého Leopolda měla účast na sjezdu katolické mládeže v Olomouci.

„Ubytovali nás u dominikánů a dodnes si vzpomínám na první dojem po příjezdu k nim – smrad spálené zasmažené polévky. Uvnitř to nebylo o nic lepší. Ponuré mnišské kobky s dřevěným lůžkem a s kusem tvrdého žvance pod hlavu.

Ukončení onoho sjezdu jsme oslavili s přáteli v hospodě. Když jsme ve tři ráno stáli před branou kláštera, uvědomil jsem si, že budeme muset vzbudit některého z bratří. Bylo nám to nepříjemné a báli jsme se. K našemu údivu nám však okamžitě po zazvonění otevřel dominikán, který na nás čekal: „Pojďte dál, pánové. Jistě je vám chladno. Mám pro vás připravený horký čaj.“ Zmohl jsem se na jen na to, že jsem vytáhl peněženku a chtěl jsem mu zaplatit. Podíval se na mě svýma modrýma očima, ve kterých nebyla ani stopa po zlobě, jen pokoj a vnitřní štěstí. Klidně a bez mentorování mi odpověděl: „Pane, já to dělám z lásky k Bohu...“

Následující tři hodiny jsem prožil v mukách pochybností. Proč mě můj život neuspokojuje a on tady, v klášteře, našel takové štěstí? Jeho oči se svým tajemstvím se mi nepřestávaly vracet.“

Po maturitě, po nocích bojů a přes nesouhlas matky nakonec Leopold do řádu dominikánů v Olomouci vstoupil a začal to štěstí hledat. Tam také přijal nové jméno Jiří Maria. Nejen jeho maminka nevěřila, že by se měl stát knězem, natož řeholníkem.

„Náš tehdejší farář P. Stříž mi dal na cestu k dominikánům tehdy značnou částku 100 Kčs a řekl: „Když tam zůstaneš, věřím opravdu v Boha.“

O sedm let později, v roce 1937, byl během vysokoškolských studií vysvěcen na kněze. *(Pokračování příště.)*

VÁNEČEK

Hurá, prázdniny jsou tady a s nimi i mnoho nových zážitků. Výlety, prázdniny, dovolená, návštěvy...

■ Věra Pospíšilová

Dobrodružství začíná:

Už jste někdy dostali od někoho dopis? Jak by mohl vypadat? Mohl by vypadat třeba takhle?

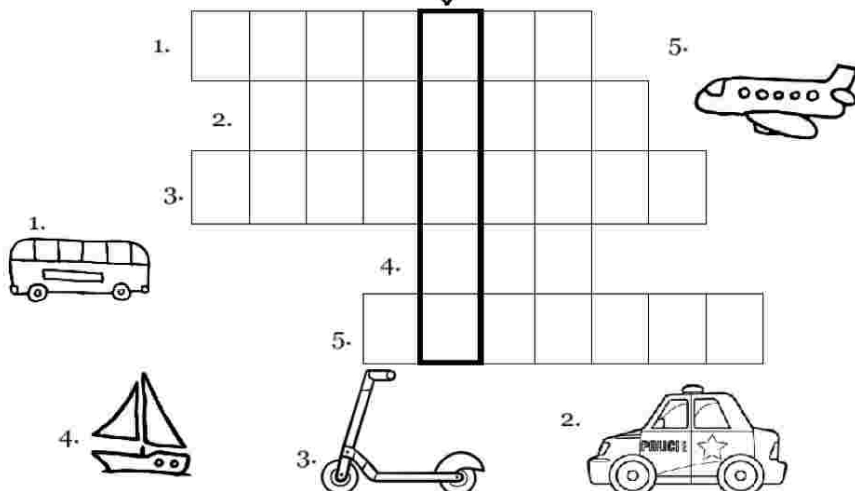

Podobný dopis nám napsal i Pán Bůh.

Jmenuje se(tajenka 1.), nebo též Písmo svaté.

Dočteme se v ní o mnoha událostech, cestách a osudech. Nejdůležitějším vzkazem je však to, že Pán nás má rád a doprovází nás na všech našich cestách.

TAJENKA 1.

Víš, jak můžeš odpovědět
Pánu Bohu na jeho dopis?
Přece chodit do kostela
a pravidelně
.....(tajenka 2.).

K O S T E L M
Ř S E M O N A
Í Ž E N K O R
Ž D Š L I V I
A M E N T Z A

1. ZVON
2. MARIA
3. KOSTEL
4. KNĚŽÍ
5. AMEN
6. KRÍŽ

Výlet s dědečkem

Adélka a Kuba trávili své volné dny u prarodičů na vesnici.

Dnes je dědeček Pepa bere k , kde jim ukáže, jak chytá .

Dědeček přichystal chleba a na cestu a odnesl udice, velký kbelík a všelijaké návnady pro rybičky do .

Cesta netrvala dlouho a za chvíli se před nimi objevilo krásné velké jezero. „Třpytí se jako nebe!“ zvolala Adélka

a vyskočila z auta. Nad jezerem poletovali

barevní . Dědeček ukázal Adélce a Kubovi, jak na háčky natočit červy, aby se rybičky chytily.

Adélce se to vůbec nelíbilo. Kubovi to však problém

nedělalo a dědečkovi pomohl dát na udici. Dědeček s velkým šplouchnutím hodil udici do vody. „Jak dlouho budeme čekat?“ zeptala se vnučka zvědavě. „No dokud se

rybička nechytí na návnadu,“ řekl s úsměvem dědeček

a poopravil si svůj , aby mu nesvítilo do .

Za chvíli se udice pohnula. „Dědečku, podívej! Myslím, že

s úsměvem dědeček a poopravil si svůj , aby mu nesvítilo do .

Za chvíli se udice pohnula. „Dědečku, podívej! Myslím, že jednu máme!“ vykřikl Kuba radostí. Adélka přiběhla.

Nevěřila, že skutečně něco tak rychle ulovili.

A tak všichni tři společně zatáhli za udici. Z vody najednou vyskočila malá . Opatrně rybku vložili do kbelíku s trochou vody. „Podívej se, Kubíku, tohle je tvoje první ulovená ryba,“ řekl pyšně dědeček a pochválil vnuka.

Na druhou rybku si museli počkat déle. Opět všichni tahali a hodili ji do kbelíku s vodou a čekali, než se chytí další. Den se blížil pomalu ke konci a hřejivé začalo zapadat.

„Tak a teď je pustíme zpět,“ řekl dědeček. „A proč?“

zeptaly se zvědavě . „Tyhle

rybičky jsou

malé a lépe jim bude v jezírku spolu, uděláme dobrý skutek

a necháme je plavat,“ řekl moudře dědeček. A tak to i udělali. Kuba

Otázky:

Kolik rybiček na výletě chytili?

Co jim dědeček připravil na svačinu?

Bylo správné, že je pustili zpět do vody?

k jezeru byl opravdu

úžasný. Večer pak

poděkovali Bohu za krásný den plný zážitků.

Vysočanské varhany

■ Martin Grobár

V březnu 2025 byly na kůr kostela sv. Cyrila a Metoděje instalovány digitální varhany Johannus Sweelinck 30. Dlouhodobé provizorní řešení tak bylo nahrazeno kvalitní variantou, která přináší nejen povznášející zvuk a adekvátní pracoviště pro varhaníky, ale také umožňuje obohatit liturgii různého typu. Rádi bychom vám varhany krátce a srozumitelně představili, protože ne každý má možnost zavítat na vysočanský kůr.

Nejprve dovozte pár technických slov. Firma Johannus pochází z nizozemského města Ede. Od roku 1968 vyrábí a vyvíjí digitální varhany s technologií virtuálního modelování zvuku.

Typ Sweelinck 30 představuje významný model digitálních varhan, vyráběný přibližně v letech 1996–2004. Tento třímanuálový nástroj s 58 rejstříky byl navržen pro pokročilé hráče a až střední kostely.

Digitální varhany, které nyní leží na vysočanském kůru, měly své původní místo v kostele sv. Klementa Marii Hofbauera v Tasovicích. Protože se do tohoto kostela podařilo pořídit klasické pišťalové varhany, nabídl P. Sokulski provizorní digitální nástroj naší farnosti.

Vyzbrojení posádkou o pěti mužích jsme se vydali dodávkou do Tasovic 11. března 2025. Stroj o hmotnosti 140 kg jsme naložili i s pedálem a hrací lavicí, přivezli jej do Vysočan ve

večerních hodinách a zanechali pod kůrem.

Složitější bylo dostat varhanní stůl na kůr. Nakonec se to podařilo za přispění celého montážního týmu, který sestával z osmi mužů.

První tóny varhan zazněly na mši 16. března 2025. V následujícím období docházelo k úpravám zvuku a hledání ideální hlasitosti a rejstříkových kombinací. Zdá se, že

v současné době jsme našli vhodné kombinace a naladili vše tak, aby liturgii doprovázel skutečný a plnohodnotný varhanní zvuk.

Tři manuály nabízejí mnoho možností inter-pretace varhanní literatury a je pouze na varhanících, aby plně využili potenciál tohoto hracího stolu.

Všem, kteří se podíleli na převozu a instalaci varhan, tímto děkujeme. Zároveň nabízíme možnost podívat se na prostorný kůr ve Vysočanech, kde si můžete prohlédnout varhany z blízka.